

FORRÁS

VI. évfolyam 12. szám

2020. december

A NAGYVÁRAD-ÚJVÁROSI SZENT LÁSZLÓ-PLÉBÁNIA HAVILAPJA

... az Ő szeretete fényvel tör be a világunkba

*Karácsonnyal betör a béke fénye a világunkba
és meggyújtja a szemekben az öröm fényeit.*

Dietrich Bonhoeffer

Karácsony a fény ünnepe, az adventi koszorú a négy gyertyával a növekvő fényt jelképezi, bár kint a december egyre sötétebb. A fény szükséges számunkra ahhoz, hogy lássunk, fény nélkül ez egyáltalán nem lehetséges, de látni nemcsak a szemünkkel tudunk, hanem elsősorban a szívünkkel, a lelkünkkel. A fény Krisztus jelképe, aki ezt magáról el is mondta, hogy Ő a világ világossága. Így advent és karácsony a látásnak is ünnepe, Isten a mi fényünk és Isten fényében látjuk az életünket, látjuk az igazságot, látjuk, hogy mit kell tennünk, Isten fényében látjuk, amit mondanunk, gondolnunk, vagy akár éreznünk lehet.

Ebben az esztendőben egy különleges békétlenséget éltünk meg, a koronavírus és a világjárvány sok változást hozott. Olyan speciális dolgok és szabályok érkeztek, amiket eddig még csak el sem tudtunk képzelni, és a hétköznapjaink átalakultak, a béke, az öröm, a biztonság és még annyi minden más megfogyatkozott, de erősen hisszük, hogy Isten Fia és az Ő szeretete fényvel tör be a világunkba és meggyújtja újra a szemeinkben az öröm, a biztonság, a nyugalom és az élet szépségének fényeit.

Krisztus azt mondta, hogy Ő a világ világossága, Ő a Béke fénye, Ő tör be a világunkba, Őt kell a szemeinkben felragyogtatnunk, Ő mindig az életünk barátja és öröme, így most is.

Az adventi várakozásban, majd a karácsonyi örömhír fényeiben is kívá-

nom Önöknek a szenteste békéjét és örömét, és Isten támogató jelenlétét az útra az új évben is.

Pék Sándor plébános

Advent a várakozás ideje. Várunk. Várjuk azt, hogy a mindenségben jelenlevő és mindent betöltő Isten, a mi szívünkben is fényt gyújtson.

„Gyújts az éjszakában fényt”, ez advent igazi üzenete. Nem szabad kialudjon a fény, a hit, a remény és a szeretet a szívünkből. Várunk... De a kiseddként köztünk lévő Isten is vár ránk, hogy betöltse a szívünkben lévő ūrt.

Az advent nemcsak a várakozás ideje, hanem a meghívásé is. Isten meghív minket arra, hogy elvigyük az Ő szeretetét minden embernek.

„Várg és ne félj, az Úr jön már”. Készítsünk mi is helyet a mi szíveinkben a kisgyermekként felénk közeledő végtelen szeretet Istenének. Ne féljünk! Ne féljünk megélni az örömhírt! Az Úr jön már! A szeretet Istene a mi szívünkben is szállást keres. „Nézd az ajtóban állok és zörgetek!” – Beengedsz?

Loló Gabriella-Brigitta

Egyháztanács – 2020

2020. november 22-én, Krisztus Király ünnepén, a déli szentmise keretében tették le esküjüket az újonnan megválasztott Egyháztanács tagjai. A tagság választása értelmében az elnök Szabó Ödön, alelnökök pedig Csávossy György és Kovács László.

Az alábbiakban a megválasztott Egyháztanács tagjai mutatkoznak be a következő kérdések alapján:

Név, foglalkozás, család; kedvenc vagy legkifejezőbb kép önmagáról (miért?); hobbi; kedvenc hely; kedvenc szent (ha van miért éppen ő?); kedvenc ünnep (ha van, miért éppen az?); kötődés a Szent László-templomhoz; hogyan fogadta a választást?; mit üzen(t) a padon elhelyezett élesztő?; hogyan tekint a közösségünk/szolgálat jövőjére?

SZABÓ ÖDÖN: történész, képviselő, házas, öt gyerek édesapja.

A legkifejezőbb kép: Aktatáskámmal épp valahová tartok. Amióta eszemet tudom közösségben szervezek, dolgozom és ez folytonos mozgást jelent. Valahonnan, valahová vinni kell ügyeket, segíteni kell sorsokat, megoldani problémákat és igen, ilyenekkel van teli a súlyban és sok másféle dologban nem is olyan könnyű aktatáskám. Másrészt valószínűleg a legtöbb ember is így lát a belvárosban, amint gyors léptekkel, aktatáskával a kezemben épp sietek valahonnan valahová.

Hobbi: a munkám a hobbim is, hisz nagyon szeretem a történelmet, kutatni, utánajárni régmúlt idők dolgainak, előadásokat szervezni, tartani elsősorban a fiataloknak. Amire ma már kevés időm maradt – de mindig is szerettem – az a hegyvidéki kirándulások, a futball.

Kedves szent: Páduai Szent Antal, ő nagyon közel áll hozzám, hisz a szegények szentjének is mondják őt és különösen megéltém azt, hogy szüleim milyen áldozatok árán tudtak „kitaníttatni” úgy, hogy néha az utolsó lejeket is én kaptam a családi kasszából. Ezért mindig külön hálás leszek nekik! Azonban pontosan ezért is áll közel hozzám az, hogy mennyivel nagyobb teher, küzdés egy szegény

embernek elérni azt, amit más, szerencsésebb, gazdagabb még egy pillanatra sem becsül meg.

Kedvenc ünnep: a karácsony! Ez gyerekkorom, ifjúságom és családapaként immár felnőttkorom legszentebb, legmelegebb ünnepe. De rögtön nyomában jár a Szent Kereszt felmagasztalásának napja, ami szülőfalum templombúcsúja.

Kötődés a Szent László-templomhoz: itt kereszteltük és sajnos Isten akaratából temettük is a számomra legfontosabbakat a világon: gyerekeinket. Itt a Pio atya szobra arra emlékeztet, hogy azt és annak alapját édesapám öntötte, a diákbentlakás egy részét ő alakította, építette. Minden vasárnap pedig nekem ez a legfontosabb pillanat, amikor közösségben, a legközelebb kerülhetek Istenhez.

Hogyan fogadta a választást: örömteli felelősséggel és remélem kellő alázattal.

Mit üzen az élesztő: ébresztőt olyan dolgok, ügyek, érzések, pozitív attitűdök iránt, amelyek ugyan jelen vannak az életemben, de nem ártana ha „megduzzadnának” a hit élesztő hatására, és így nagyobb teret foglalnának el sőt, túlcsoportulnának rajtam a külvilág irányába. Így nemcsak megmutatni lehetne őket, hanem még inkább „táplálni” is másokat szeretettel, hittel. Hogyan tekint a közösségünk, szolgálat jövőjére? Bizalommal, őszinte hittel és felelős hozzáállással.

CSÁVOSSY GYÖRGY ISTVÁN, nyugdíjas, feleségem, Dóra görögkatolikus, gyermekeim Beatrix és Róbert római katolikusok.

Hobby: borversenyeken bírálók, verseket írok.

Kedvenc hely: nincs kimondottan kedvenc helyem. Ha mégis, akkor az a kertem és a szilágyosmlyói Magurán lévő szőlőm.

Kedvenc szent: Szent II. János Pál. Egészen különleges kisugárzása volt.

Kedvenc ünnep: gyerekkoromban természetesen a karácsony volt. Ma már a húsvét.

Hogyan fogadta a választást? - Örültem, hogy megbíznak bennem.

Mit üzen(t) az élesztő? - Szép, szimbolikus üzenet. Bor sem születik élesztő nélkül, igazi kenyér sem. Az igaz élethez is kell valami, ami a nemes változásokat kovászként segíti. Nemcsak az egyénnek, a közösségnek is.

Hogyan tekint közösségünk jövőjére? - Sorvadunk, nem lehetek túl optimista. Több ma a temetés, mint a keresztelő. Buzdítani kell szüntelenül a gyermekvállalást és minden eszközzel megpróbálni bevonni a fiatalokat az egyház életébe.

KOVÁCS LÁSZLÓ JÓZSEF, informatikus, 21 éve nős 3 gyermek édesapja.

Kép: csatolva. Azért ez, mert együtt vagyok a családommal, jól éreztük magunkat, amikor a kép készült. Egy kedves pillanat volt. Kicsit vicces, bohókás, laza. Erre a hangulatra törekszünk.

Hobby: sokkal több van mint amennyi szabadidő. Nagyon szeretek mozogni, kint lenni a szabadban. Ha van idő, szeretek barkácsolni. Van pár különtség is, szeretem a japán harcművészeteket és a lövészet minden formáját.

Kedvenc hely: otthon.

Kedvenc szent: Avilai „Nagy” Szent Teréz, mert írásai meghatározóak voltak lelki életem alakulásával kapcsolatban.

Kedvenc ünnep: talán a Karácsony, olyankor általában sikerül egy kicsit megnyugodni.

Kötődés a Szent László-templomhoz: Egy adott életszakaszunkban könnyen elérhető volt, emiatt kezdtünk el ide járni misékre. Eleinte – családdal együtt – inkább a plébános személyéhez kötődtünk, mostanra viszont kialakult egy kapcsolat a plébániát alkotó hívekkel is.

Hogyan fogadta a választást? – Meglepett, sok nálamnál alkalmasabb személy kerülhetett volna a listára. Kicsit tartok is tőle, mint minden új feladattól. Remélem sikerül hasznos tagjává válni az Egyháztanács csapatának.

Mit üzen az élesztő? – Egy kis élesztő képes megváltoztatni a nálánál sokkal nagyobb, akár nagyságrendekkel nagyobb mennyiségű liszt állagát. Ez a keresztény ember élethivatása is. A mi feladatunk annyival nehezebb, hogy nem csak formálnunk kell a környezetünket, hanem jobbá kell tennünk.

Hogyan tekint a közösségünk/szolgálat jövőjére? Ez egy új feladat az életemben. Hogy őszinte legyek, még nem tudom, hogy mivel tudom előbbre vinni a közösség ügyeit. Próbálok nyitottan hozzáállni a feladathoz. Igyekszem minden tőlem telhetőt megtenni, hogy hasznos tagja legyek majd az Egyháztanácsnak.

ÁRKOSI JULIANNA vagyok, speciális oktatásban dolgozom zenepedagógusként, ahol különböző szellemi és/vagy fizikai fogyatékkal élő gyermekeknek tartok zeneterápiás foglalkozásokat. 2015-ben kaptam meg a doktori titlust épp a zeneterápia szakterületén. A második munkahelyem a Nagyváradai Állami Filharmónia, ahol kórusénekes vagyok.

A férjem, Árkosi János-Tibor, vele 19 éve élünk boldog házasságban. Két gyermekünk van: Jázmin, 15 éves és Ármin 10 éves.

A kedvenc időtöltésem a fal-, illetve sziklamászás. Ezt a sportot a család mind a négy tagja szereti és aktívan végzi.

Ha rövid időre szeretnénk elvonulni a város zajától vagy a szülőfalumba, Monospetribe megyünk, vagy Felsőgirdára, a hegyekbe. Ha hosszabb vakációra megyünk, biztosan Olaszországba utazunk. Művészetekkel és történelemmel teli városai, szép tengerpartjai teljesen elbűvöltek bennünket.

Nem mondhatom, hogy minden szent életét olyan mélyrehatóan ismerem, hogy kedvencet választhattam volna, de többüknek ismerem az életútját. Gyermekkoromban nagymamám olvasta a szentek életét, vele együtt én is. Már akkor megragadott Casciai Szent Rita állhatatossága, de Szent Johanna bátorsága is.

Amelyik családban gyerekek vannak, ott minden ünnep különleges. Az ünnepek ünnepe viszont a Karácsony. Már az adventi időszakban minden este a gyertyagyújtás olyan, mintha egy-egy ünnep volna: énekelünk, beszélgetünk a gyertya fényénél. A Karácsony viszont a nagyobb családot is összehozza, felmelegíti, ezért is különleges.

A férjemet a Szent László-templomban keresztelték, épp úgy, ahogyan mi is itt kereszteltük a gyermekeinket. Jázmin itt volt elsőáldozó és itt bérmálkozott, Ármin az épp most elsőáldozásra készülő csoportban van.

Amikor értesültem róla, hogy ez a közösség jelölt és megválasztott az Egyháztanács tagjává, teljesen hihetetlen volt számomra. Holott a feladatkör ismerős (amióta az eszemet tudom, édesapám egyháztanácsos volt Monospetriben), mégis meglepődtem azon, hogy épp én lettem ajánlva egy ilyen tisztség betöltésére. De ha így lett, szívesen elfogadtam, és boldogan állok az egyházközösség szolgálatába.

Hogy mit üzen az élesztő? Növekedjék, teljesejék ki bennünk mind az a jó amivel embertársainkat, ismerőseinket, családunkat, munkatársainkat, egyházközösségünket és saját magunkat is boldogabbá, szebbé, kiegyensúlyozottabbá tehetjük.

Az egyházközösség és az Egyháztanács számíthat rám. Minden rám bízott feladatot igyekszem majd legjobb tudásom és képességem szerint ellátni. Igyekszem hasznos és kreatív tagja lenni ennek a közösségnek.

Szándékosan a bemutatkozás végére hagytam a fénykép üggyet. Rengeteg gyönyörű pillanatom van megörökítve, de nehezen találtam profilkép-szerű fotót. Annál több olyat leltem fel, amelyen a családommal, a tanítványaimmal, vagy az énekes kollégáimmal szerepelek. A családi selfie-k mindig jók, mert természetesek és felszabadult pillanatokot örökítenek meg. A másik kép egy számomra fontos napon készült.

Az egyházközösség minden tagjának kívánok meghitt készülődést és ráhangolódást a karácsonyi ünnepekre.

BALOG ÉVA, Pap Gyula felesége vagyok, nagyon büszke anyukája egy lánynak, egyúttal boldog nagymama is vagyok. Jelenleg egy biztosító társaságnál pénzügyi tanácsadóként dolgozom.

Konkrét hobbim nincs, viszont sok mindennel szeretek foglalkozni, legfőképpen rendszerezni a dolgokat, vetélkedőkön részt venni, művelődni és különleges ételeket kipróbálni.

Kedvenc helyem: Wachau.

Kedvenc szent: Szent Antal, élete miatt, valamint amit személye jelképez. Imáimmal általában hozzá fordulok, és bármerre vittek útjaim – idehaza vagy külföldön – mindig betértem egy vagy több templomba ahol megkerestem Őt, hogy hálát mondjak Neki.

Nincs kedvenc ünnepem, mert túl nagy a felhajtás az ünnepek körül, ám a közeli családtagok születésnapjai és névnapjai fontosak számomra.

Kötődés a Szent László-templomhoz: Az Óssi-i Szent Teréz-templomból „átházasodtam” a Szent László-templomba, ahol a közösség – egyházi és világi – egyaránt nagy szeretettel fogadott. Nagy megtiszteltetésnek vettem azt a bizalmat, amellyel egy rózsafüzér-csoport vezetését bízták rám. Ezáltal célom lett minél több ember bevonása a rózsafüzér imádkozására, felekezeti hovatartozástól függetlenül. Ezen túl férjemmel mindketten tagjai vagyunk templomunk Halmos László kórusának, ami szintén egy erős kapocs a közösséghez.

Nagyon nagy meglepetéssel értesültem, hogy egyháztanácsstagnak választottak, még ha csak pót-tagnak is.

Az élesztő: Nagyon ötletesnek és bohókásnak találtam ezt a kis jelképet, és nagyon örültem neki, mivel a legelső gondolatom az adventi diós koszorrúra vetődött, amit családi hagyomány szerint minden adventi vasárnapra elkészíték; azaz, a család jutott eszembe. S mivel a családunk úgymond megdagadt, kívánom mindenkinek, hogy élje át ezt a nagy örömet és boldogságot. Egyszóval: az élesztő segítsen közösségünk dagadásához is.

Férjemmel együtt erőnk és időnk lehetősége szerint igyekszünk részt venni a közösség életében, segíteni megmaradásunkat vállalásunkban.

A nevem **PAP GYULA**.

Karbantartó lakatosként dolgozom, nős vagyok s egy lányunk van, aki már családos s egy kislány édesanyja, így feleségemmel boldog nagyszülők is vagyunk.

Hobbim a tanulás, a természet s a barkácsolás. Kedvenc helyem bárhol megtalálom, ahol nyugalom honol, leginkább a természet lágy ölen, egy érdekes könyvvel, vagy a műhelyben valami érdekeset bütykölve.

Kedvenc szent: Szent Ágoston püspök, akinek élete és munkássága enyhe párhuzamokat mutat az enyémmel. Teljesen illik rám is: „Oly későn ismertelek meg Téged, te mindig új és régi Szépség, későn szerettelek meg. De hogyan történhetett ez: Te bennem voltál, és én kívül voltam saját magamon. Hívtál engem, és a kiáltásod legyőzte a süketességemet; felragyogtál, és fényesség

elűzte vakságomat; illatod felhője felgomolygott és belélegeztem, és most epedek utánad; megízleltelek, és most éhezem és szomjazom Rád; megérintettél és én fellángoltam a békességért, amely Tőled való.”

Fő művében, a *Vallomásokban* találtam meg személyének varázsát: fáradhatatlan kutató és töprengő elme állandó szomjúsága az igazságra s hatalmas a boldogság vágya.

Különösen kedvenc ünnepem nincs. Tulajdonképpen minden napot ünnepnek tartok, minden nap egy újabb esély, egy újabb kihívás, s a nap végén jöhet az ünneplés: köszi ezt a szép napot, hálás vagyok érte.

Kötődés a Szent László-templomhoz: kisiskolás koromban ide jártam hittanórákra. Idővel, usque 30 évre rá, rájöttem, hogy ez a templom maga a nagyváradi identitásomat – mint magyar – fejezi ki. (Itt nem csak az épületre gondolok).

Őszintén szólva reménykedtem újraválasztásomban, ami ismét esélyt ad (s kötelezettségeket is) a hatékonyabb szolgálatra, amit az egyházközség érdekében teszek, tehetek.

Nos, az élesztő – A plébános úr a misén lelőtte a poént, tehát csak ismételném szavait. Viszont az atya a kovászt is megemlítette. Ez a hasonlat közelebb áll hozzám, mármint kovász lenni, mint élesztő. Ugyanis a kovász a lisztből s a vízből „készül”, azaz a dagasztóteknőben, míg az élesztő egy kívülről bekerülő adalék. Hadd legyek én inkább, engedelműkkel, a Szent László-templom dagasztóteknőjében kikupálódó, mintsem egy külső adalék...

Befejezésül szeretném reményemet kifejezni, hogy közösségünk kötelékei még erősebben fognak minket összetartani, mivel egyre nagyobb szükségünk van az összetartásra s a hitre.

A nevem **BÁNYAI ISTVÁN-ATTILA**, a Szilágy megyében található Kárásztelken születtem 1967. február 4-én. Feleséggel, Ágnessel együtt vezetjük a családi vállalkozást, síremlékeket készítünk. Van egy lányunk, Edina, aki általános iskolai pedagógus. Szabadidőmben szeretek barakácsolni és kertészkedni.

Kedvenc városom a Portugáliában található Fatima, ahol igazán megtapasztaltam a vallásos lelkületet, és azóta imáiban a Fatimai Szűzanya közbenjárását kérem.

A karácsony a kedvenc ünnepem, hiszen ez alkalomból összegyűl a család, a kellemes beszélgetés után pedig együtt ünnepeľjük a templomban Jézus születését. Ilyenkor mindenki egy kicsivel jobb és boldogabb, hálát ad az elmúlt évr.

Nagy örömmel töltött el, hogy egyháztanácsosnak választottak, és köszönöm a bizalmat. Ahogyan az élesztővel is megfelelően kell bánni, hogy ízletes kenyeret kapjunk, úgy fogok gondos munkámmal szolgálni, hogy ne csak egy templomhoz, de egy közösséghez tartozzunk.

ORBÁN MÁRIA vagyok, a férjemmel nyugdíjas-ként élünk Nagyváradon. Székelyföldről származom. Kolozsváron, az egyetemen ismerkedtünk meg és egy kis kerülővel Nagyváradra költöztünk.

A Gondviselésnek köszönhetően a Szent László-templomba kezdtem járni és itt is maradtam.

Egy kislánnyal áldott meg a Jó Isten, de ma már két kis unokának örülhetek.

Nagy kedvvel kertészkedem, a virágokban gyönyörködöm, de gondozni is szeretem őket.

Szent Józsefet tisztetem, mint a család támaszát, a mai korban is szükség lenne nagyon sok hasonló férfira.

Kedvenc ünnepem a Húsvét, amikor a mi Mennyei Atyánk az ő végtelen szeretetének bizonyítékaként Szent Fiát áldozta fel értünk, a mi üdvösségünkért.

A választást mint bizalmat, köszönöm, és igyekszem tudásommal és erőmmel eleget tenni az elvárásoknak. Ebben az elhatározásomban segít az

az élesztőkocka, melyet az eskütétel napján a padomon találtam. Az élesztő számomra két dolgot juttat eszembe mely írva található Lukács evangéliumában a 12,1-nél ekképpen: *óvakodjatok a farizeusok kovászáától, vagyis a képmutatástól.* A másik ugyancsak Lukács evangéliumában találjuk a 13,20,21-nél, Példabeszéd a kovászról címen: *Aztán így folytatta - Mibez hasonlítsam Isten országát? Hasonló a kovászhoz, amelyet fogott az asszony, belekeverte három mérő lisztbe, amíg az egész meg nem kelt.*

SERBÁN MÁRIA, szerkesztő-riporter, *Vasárnap* hetilap, romkat.ro.

A kedvenc helyem az, ahol egyetértés és jókedv van.

Nagyon közel áll hozzám a védőszentem, mert sokat köszönhetek a Szűzanyának.

A pünkösöd és - visszakapcsolva a kedvenc helyhez - a csíksomlyói búcsú mindig meghatározó ünnepe egy évemnek. Bízom benne, hogy jövőre ismét a Somlyó-hegyi nyeregben hívhatjuk a Szentlelket!

Ha jól számolom, 18 éve kötődöm a Szent László-templomhoz. Egyetemista korunkban kezdtünk el egy kis csapattal ide járni - javarészt a Partiumi egyetem diákjaiként -, majd a vasárnap esti ifjúsági miséket hangunkkal, hangszereinkkel próbáltuk szebbé tenni. Nagy öröm számomra, hogy azóta is, töretlenül folytatódik az, amit annak idején maroknyian elkezdtünk. Ahogy felelevenítem ezeket az éveket, számtalan szép emlék jut eszembe... A legszebb ehhez az aktuális történethez érkezve - és itt kapcsolódnék az élesztőhöz, ami Krisztus Király vasárnapján fogadott a padon - az, hogy a kezdeti, csupán hét főből álló kis közösségünknek a Kovász nevet választottuk. Ez a fogalom azóta is kísér utamon, a kolozsvári Mária rádiós éveimben is benne volt egy műsor (nem általam adott) címeként... És most, amikor kicsit újra itthon vagyok, ismét és nagyon erőteljesen megszólított. Azt hiszem, kovásznak lenni valóban felér egy élethivatással: keleszteni, táplálni, éltetni a közösséget.

Én köszönöm az egyházközség bizalmát - bár őszintén szólva, először nemet akartam mondani erre a feladatra -, és hiszem, hogy ha hűségesek leszünk közösségként is Istenhez, Ő is hűséges marad közösségünkhöz. Ez a legbiztosabb távlat, ha a jövőre gondolok: maradjunk hűségesek! És legyünk kovász...

TANKÓ VERONIKA ZITA

Pályafutásom kezdetén választott jelmondatom egy Mécs László-verscím: „*Vadócba rózsát oltok, hogy szebb legyen a föld.*” Végzettségem többrétű (tanító/óvónő/tanár/hitoktató), de mindegyik a sok szintű/fokú oktatásra és nevelésre fókuszál. Jelenlegi beosztásom szerint tanfelügyelőként igyekszem összefogni, irányítani és segíteni a Bihar megyei magyar, illetve német óvónőket és tanítónőket, hozzájárulni a magyar oktatás minőségi működésének biztosításához.

Kedvenc jelem a ☺, melyet általában egy napocskába rajzolok, vagy a rendezvényeken kötelező kitűző kártyámon a nevem mellé, illetve annak utolsó betűjébe. Talán ez jellemez engem igazán, mert szeretnék nevetni, boldog lenni. A rám jellemző szimbólum viszont a jin-jang jel ☯, mindennapjaim magasságainak és mélységeinek, vívódásaimnak és örömeimnek kifejezőjeként, mely, bár keleti szimbólum, mégis fiatal korom óta azonosulok vele, hisz a bibliában is olvasható Jézus radikális kijelentéseként: „Legyen a ti beszédek: igen, igen, nem nem” (Mt. 5,37). Így neveltetésemnek és habitusomnak köszönhető magas fokú igazságérzetem jelképe is.

Szeretek színházba, koncertre járni, kulturális rendezvényeken részt venni, kirándulni, megismerni más népek történelmét és kultúráját, tematikusan megközelíteni a dolgokat, szívesen veszek részt továbbképzéseken; hobbit az ének, olvasás, a történelem, történelmi filmek, de szeretek alkotni, szervezni. Talán ez utóbbi miatt is ismernek sokan izgó-mozgó „nyüzsiként”. Tankönyveim, munkafüzeteim, gyermekeknek írt cikk-sorozataim és az általam szervezett versenyek miatt sokan köszönnek rám országszerte és a határon túl is.

Kedvenc szentem fiatalkorom pápája: Szent II. János Pál pápa. Az egyszerűségéért, közvetlenségéért, nyitottságáért kedvelem, azért, ahogy kiment a világba, s felvállalta az elesettségét is.

Szeretem az ünnepeket, az egyéni és a közösségformáló/-megtartó ünnepi alkalmakat egyaránt. Szeretek ünnepelni, de sallangmentesen. Szeretem a karácsonyi éjféli mise szívet melengető hangulatát (karácsonyfánkat általában csak február 2-án bontjuk le), a húsvéti feltámadási mise gazdag jelentéstartalmú liturgiáját.

A Szent László-templomhoz való kötődésem még gyermekkoromban alakult ki: itt voltam elsődöző és bérmeákozó, ide tértem be egy-egy nehéz tanítási nap végén kilépve a tanítóképző sokszor lélekromboló, ateista világából.

A választás megtisztelő volt mindenképp. Nem törekedtem rá, mert szívesen segítettem anélkül is, hogy e testület tagja lennék, de lódítanék, ha azt

mondanám, hogy nem esett jól a jelölés, mely azt üzenete számomra, hogy számítanak rám, ide tartozónak tartanak, a közösség tagjának, még akkor is, ha én magam ezt nem mindig tapasztalom. Talán épp ezért is torpantam meg egy pillanatra a válaszadás előtt, hogy elfogadom-e vagy sem a tagságot, mely elköteleződés az önkéntes, időszakos segítségnyújtáson túlmutató felelősséggel jár. Örömmel mondtam igent. Az eskü szövege mellé helyezett élesztő pedig megerősített az elköteleződésben. Ez a „Pék-ség” azt üzenete számomra: nem kell előre gondoskodnom arról, mi lesz a feladatom, csak legyen készenlétben, s hagyjam majd dolgozni az „élesztő”-erőm, a „Pék” szándéka szerint, a többi „összetevővel” együtt válva igazán hatékonyra. Így mértéktartásra és visszafogottságra is intett e jelképes ajándék.

Remélem, hogy rászolgállok majd a megelőlegezett bizalomra, és élő közösségünk aktív tagjaként szolgálhatom a jövőt, a Jót, a Szentet.

Advent – várakozás

A szebb, a jobb, a szent utáni vágyakozás felerősödésének ideje.

A lehetőségeké, még akkor is, ha furcsa időket élünk, különösen most, 2020-ban, amikor nemcsak az egyre hűvösödő, zimankós időjárás parancsol be minket otthonainkba, a szűk családi körbe.

A hatóságok által megkövetelt távolságtartás, s ezáltal az önmagunk és felebarátaink egészségével való törődés az elcsendesedés, a belső utazás nagy kalandját kínálja. A maszk használata sem kellemes, külsőség, s bizony nagy lecke, mert arra kényszerít, hogy a másik ember tekintetéből olvassunk. A szem pedig a lélek tükre...

Advent a befelé figyelés ideje, a lényegessel való törődésnek lehetősége. Induljunk el! Bátorság!

Tankó Zita

Fodor Ákos

Advent

Kit igazán vársz:
életedben él - rég itt
van, mire megjön.

Tóth Ágnes

Adventi gondolatok

Isten nekem nagy sejtelem,
Fényes titok, és rejtelem,
Szeretet, amely végtelen,
Hit, remény és lételem.

Eszembe jut egy Betlehem,
Jászolban Jézus, védtelen,
Kenyérben borban élelem,
A karácsonyban meglelem.

Nevem: **VOITICSEK ILONA**, férjem Árpád, fiunk Attila – 37 éves –, mindhárman nyomdászok vagyunk.

Kedvenc képeink azok, amelyeket kirándulásaink során készítünk (a mellékelt fotón a Pilis-hegységben jártunk).

Hobbim: a munkám, olvasás, fényképezés.

Kedvenc helyem Várád – bár nagyon szeretek utazni – mindig jó érzés a hazaérkezés.

Kedvenc szentjeim: Szalézi Szent Ferenc, a sajtómunkások védőszentje és Avilai Szent Teréz. Életművük, személyiségük példaértékű, inspiráló számomra.

Kedvenc ünnepet nem tudok megnevezni, rangsorolni. Úgy gondolom, hogy életünk bármely pillanata ünneppé válhat, attól függ mennyire vagyunk nyitottak, befogadóak.

A Szent László-templomban „találtam magamra”, itt kereszteltek, itt esküdtünk.

A választás számomra: bizalom, szeretet a közösség részéről; szolgálatra hív.

Erre ösztönöz az ajándékba kapott élesztő is: amikor a mostani rémálom véget ér, lehessen a *közösségi élet újra-élesztői* között (egyelőre mélyhűtőbe tettem, hogy friss maradjon...)

Nevem: **VOITICSEK ÁRPÁD**, nő, egy fiunk van, nyomdász vagyok.

Kedvenc helyem nekem is Nagyvárad, és Csíksomlyó, ott fenn a nyeregben mindig nyugalom tölt el.

Kedvenc szentem Szalézi Szent Ferenc.

A választás meglepetésként ért a közösség részéről, amit munkámmal szeretnék meghálálni.

Az élesztő számomra a megtisztulást jelképezi. Tinédzser koromban eléggé pattanásos volt az arcom. Nagymamám azt tanácsolta: „egyél minden nap egy kis darab élesztőt, az tisztítja a véredet”. Igaza volt, hatott. Legyen ez az élesztő most, ebben az időben (és korban) a tisztulás jelképe.

Adventi fények címmel imalánkra hívja az egyházmegye főpásztora közösségeinket az idei adventi vasárnapok alkalmával. A kijelölt imaszándékok a következők:

- ima az egészségügyben dolgozókért,
- ima a tanügyben dolgozókért, a tanítókért, tanárokéért, nevelőkért és szülőkéért,
- a rendfenntartókéért, az ellátásban és a közszolgálatban dolgozókért,
- ima az idősoththonok dolgozóíéért és a bajbajutottak megsegítésén fáradozó önkéntesekéért.

A püspökség betlehem készítő pályázatot hirdet egyházmegyénk családjai számára *Szállást adunk a Szent Családnak!* címmel.

Pályázati feltételek:

A betlehem kizárólag természetes anyagból készülhet, max. 50×50 cm alapterületű lehet, kötelező módon legyen jelen a gyermek Jézus, Szűz Mária és Szent József. A többi szereplőt a család fantáziájára bízuk.

A betlehemet a család tagjai – szülők, gyermekek, esetleg nagyszülők – közösen készítsék el. Fontos az együtt töltött idő, amely még jobban kiemeli karácsony üzenetének aktualitását!

2020. december 15-ig kell az elkészült művet eljuttatni a püspökségre, illetve a közös munkáról öt digitális fotót kérünk a pasztoralis@varad.org e-mail címre.

- Az egyház tagjává lett a **kereszttség** által november 15-én Mada Berinde Bella Alessia.
- **Utolsó útjára kísértük:** november 29-én † Veber Judit Irén, 3-án † Süket Sándor Imre, 5-én † Floriean Mihai Ștefan, 6-án † Sallay Valér, 14-én † Viotorisz József, 19-én † Kozák Bélu, 19-én † Brîndaș Irén 25-én † Dézsi Irén, valamint december 2-án † Bodnár Mária testvéreinket.
- Az esetleges jövő évi, 2021-es **házszentelésre** készülve, az aktuális törvények betartásával, azok a hívek, akik a jelenlegi járvány ellenére is szeretnék otthonukat megszenteltetni, kérjük, hogy személyesen jelezzék felénk a 0720702560 telefonszámon, függetlenül attól, hogy más években voltunk-e vagy sem Önöknél.
Azok a hívek, akik úgy gondolják, inkább szeretnék megvárni a járvány végét, ők is jelezzék felénk ezen óhajukat, és majd egy későbbi időpontot fogunk kitűzni, amiről időben értesíteni fogjuk Önöket.

A SZENTMISE OLVASMÁNYAI

Advent 2. vas. – dec. 5.: Iz 40,1-5. 9-11 – 2Pét 3,8-14 – Mk 1,1-8

A Boldogságos Szűz Mária szeplőtelen fogantatása – dec. 8.: Ter 3,9-15.20 – Ef 1,3-6.11-12 – Lk 1,26-38

Advent 3. vas. – dec. 13.: Iz 61,1-2a.10-11 – ITessz 5, 16-24 – Jn 1,6-8, 19-28

Advent 4. vas. – dec. 20.: Iz 7,10-14. – Róm 1,1-7 – Mt 1,18-24

Urunk születése – Karácsony – dec. 25.: Iz 52,7-10 – Zsid 1,1-6 – Jn 1,1-18

Szent család vasárnapja – dec. 27.: Sir 3,3-7.14-17a – Kol 3,12-21 – Lk 2,22-40

A havilapot szerkeszti a Nagyvárad-Újvárosi Szent László Római Katolikus Plébánia.
410209 Nagyvárad, Primăriei utca 9. Telefon: 0259/431-652. www.szentlaszloplebania.ro
facebook: Nagyvárad-Újvárosi-Szent-László-Római-Katolikus-Plébánia
Készült a nagyváradí Litera Print nyomdában.